

॥ खंड ०८/०१ ॥

॥ ओवी नं. ४१ ॥

॥ कृष्णपुरी चा पाळणा ॥

॥ देव जन्मले..। कृष्णपुरी आनंद झाला भारी ॥

॥ देव जन्मले । कृष्णपुरी... । आनंद झाला भारी ।

इथ नांदतो । श्री हरी.. । को-या भुम्मेवरी ॥घृ॥

॥ जीव नव्हता हो । पंचभुता..। तेव्हा तो अकाशमात होता ।

भक्त जनांची । बहु चिंता..। अवतरले आता ॥

॥ थापली विटाळी । हे विट..। रक्त मासांची कोट ।

बाहेर येतांना । बहु आट..। येवुन दिली भेट ॥

॥ माया जन्मांची । कपटी..। संभाळल पोटी ।

बहु उदरात । आटाघाटी..। माय झाली कष्टी ॥०४॥

॥ सावळ्या रूपांचा । मुकुंद..। जन बोलती गोविंद ।

सोहंम् उजाला । हा कंद..। याचा तिरलोकी सुगंध ॥

॥ आला सावळ । बालक..। मुखी नाम तारक ।

करती नरनारी । कौतुक..। आले तिरलोक ॥

॥ आला सावळ । नंदन..। मस्तकी तिरनयन ।

जागी करते हो । तिरभवन..। ओळखा याहीची खुण ॥

॥ पायी पद्मं । बेंबी हिरा..। तोच यवगी खरा ।

आले कृष्णपुरी । दरबारा..। भक्तांच्या माहेरा ॥०८॥

॥ जागृत पाळणा । अष्टमी..। झाले चवथ्या खुम्मी ।

कार केला हो । हरीनामी..। कैक बसले नेमी ॥०९॥

भजने :-

॥ हाती पाळण्याची दोरी । राखन आहे देवराया श्रीहरी ॥

॥ पाळणा अनंत यवगाचा । झोका दयाहो महाराजा आयुष्याचा ॥

॥ पाळणा विणुवनी मजबुत । यामध्ये नांदते जीवनकळ ज्योत ॥

॥ ओवी नं. ४२ ॥

॥ परदेशी माझा जीव ॥

॥ परदेशी माझा जीव । कोणता देव नाही ठाव ।

भुम्मा नगर माझ गाव । सदा येण, नाही देवाचं दर्शन ॥

॥ भुम्मेवर येणं, भुम्मेवरून जाणं । करा या जीवाचं रमण ।

करा या जीवाचं रमण । फुकट येरझार, मिटव ८४शी बिगार ॥

॥ अश्या देह-जीवाच्या रिती । ऐसे यवग झाले किती ? ।

भांती मिटव या बाळची । सदा नांदव पाया पाशी ॥

॥ भांतीमुळे हिंडलो बारबंड । स्वर्ग पाताळ नवखंड ।

पायी घातले मुळखंड । धुंद झालो, अवधुत नामी आलो ॥

भजन :- ॥ धुद झालो तुया नामी । आता चालव तिरलोकी गाही ॥

॥ धुंद झालो तुया नामी । आता कोणाचं भव नाही ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥